

A photograph of a woman with dark hair, wearing a dark sweater, sitting at a desk and writing in a notebook. A single lit candle in a dark holder provides the light source, casting a warm glow on the desk and the woman's face. The background is dark. A large blue triangle is overlaid on the top left corner of the image.

1

Kopřivové listy

2019

2019 33. ročník přehlídky netradičních divadel

KOPŘIVA

CESTA OD NESVOBODY KE SVOBODĚ A ZASE ZPĚT

Vážení přátelé,

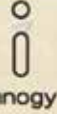
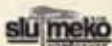
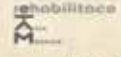
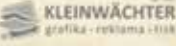
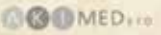
letošní 33. Kopřiva se ocitá v průlomovém „devítkovém roku,“ který je často označován jako milník v novodobých dějinách naší země. Proto letošní motto či krédo „Cesta od nesvobody ke svobodě (a zpět?).“ Kromě vstupní brány Kopřivy — kulatého stolu, kde se bude zabývat tímto tématem, budou adresná i jednotlivá představení, kde svoboda bude stěžejním motivem... K nim bude patřit představení Anna Franková Nového Divadla z Nitry, Svobodné improvizace trojice Sýkorová, Teller, Sýkora. Letošní Kopřiva se vrací k polskému divadlu a nově k ukrajinskému, kde téma svobody bude silně rezonovat. V inscenacích Divadla jednoho herce, které budou vybaveny jak titulky, tak obsáhlými texty, přivítáme Mateusz Nowaka a Elenu Dudych, absolutní evropskou špičku v tomto žánru.

Rád bych k letošnímu mottu připomenul, že svobodní lidé mají odpovědnost za život svůj i za životy nejen svých nejbližších. Je nutné hledat své dary. V jejich uvědomění a realizaci je třeba nebát se podstoupit přiměřenou míru nepohodlí a námahy a někdy i nezbytného rizika. A to nejen v souvislosti se zajištěním vlastní existence, zabezpečením rodiny a příbuzných, ale i v širším kontextu a v souvislosti s udržením svobodné a důstojné podoby naší země a lidského společenství.

Jiří Cachnín,
dramaturg a ředitel festivalu

Pořadatelem letošního festivalu Kopřiva 2019 je Katolická beseda v Kopřivnici, z.s. ve spolupráci s Kulturním domem Kopřivnice, p.o.

kb KATOLICKÁ
BESEDA
KOPŘIVNICE

Generální partner	Partneři:				
	 Moravskoslezský kraj				
	Přehlídka je pořádána za finanční podpory Moravskoslezského kraje.				
	 KLEINWÄCHTER grafika - reklama - tisk		Mediální partneři:		
	 KOPRIVA MED				
Pod záštitou 1. náměstka Moravskoslezského kraje Lukáše Curyla					
Předprodej: IC Kopřivnice - 556 821 600, 774 668 001, ic@koprivnice.cz					

Jaká zamyšlení vzbuzuje motto letošní Kopřivy: „Cesta od nesvobody ke svobodě (a zpět?)“

Jsem v rozkmitu mezi extrémami neřestí a hledám vyvážený střed, ctnost, která je cestou po ostří nože, v neustálém balanci mezi pády na obě strany. Jsem v rozkmitu svobodně se rozhodovat pro nesvobodu či svobodu proměňovat v ctnost. Naslouchám při tom tomuto hlasu:

Zanechej hledání štěstí. Teprve když přestaneš hledat, najdeš ho. Budoucnost ještě není a minulost už není. Jedině teď je čas, který skutečně existuje a který ovlivňuje budoucí a dává význam minulému. Buď bdělý v přítomném okamžiku, i v tom, který připraví někdo jiný, zcela mimo tvé plány, či proti nim. Buď v jednotě myšlenek, slov a činů. A pokud možno zanechej velkých nenaplněných a vlastně sobeckých idejí a buď konkrétní.

PS: Chceš Boha pobavit? Pověz mu něco o svých plánech. Chceš ho poznat? Zůstaň v tiché prostotě, přítomné chvíli, neplevel ji svými myšlenkami a umožni mu naplnit tě svou přítomností, která je jádrem bytí. Pak poznáš, co je svoboda.

Jan Hanák,

římskokatolický kněz, publicista, člen festivalové poroty

Název „Cesty z nesvobody k svobodě (a zase zpět?)“ naznačuje, že patrně převládá dojem, že naše současné svobody jsou nyní okrajovány, že se pohybuje ve společnosti, která se navrácí zpět, tudíž do dob před rokem 1989. (I u nás v divadle připravujeme inscenaci s názvem Jednou budeme dál, která kabaretní a revuální formou ukazuje, že přítomnost komunistů a komunistického myšlení je v naší společnosti přítomna po celou dobu.)

Ale je tomu skutečně tak? Jsme na cestě zpět? Nemyslím si to, ony drobné či větší nesvobody jsou totiž nesystémové, chaotické, zmatené, jsou odrazem vnitřních slabostí těch, kteří je vydávají, odrazem strachu z neznámých...

Je to jiná, prudká řeka nových nesvobod. Obtížnost toho najít skutečnou pravdu v tolika médiích vede k tomu, že by lidé uvítali raději tvrdou pevnou ruku, i za cenu nesvobod, jen aby měli v životě řád a jasná pravidla. Nesvobody si tedy někdy přivoláváme a svobody vyměňujeme za falešný pocit bezpečí...

Vladimír Fekar,

dramaturg Městského divadla Zlín

Táňa Malíková opět na prknech Kopřivy!

Táňa Malíková vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě — hudebně dramatický obor a loutkoherectví. Dále studovala činoherní herectví na JAMU a v téže době prorazila s komediální postavou Nicky Tučkové na youtube. Po studiu nastoupila do brněnského HaDivadla, kde působí pátou sezónu a kde se představila ve výrazných rolích jako Ema Bovary v Paní Bovaryové či Soňa ve Strýčku Váňovi.

Pocházíte z Kopřivnice, jaký vztah máte k tomuto městu? Zrodil se zde také Váš zájem o divadlo a herectví?

Narodila jsem se v Novém Jičíně, v Kopřivnici jsem vyrostla a žila tu do svých 15 let, než jsem nastoupila na ostravskou konzervatoř. Kopřivnici mám spojenou se svou rodinou a blízkými přáteli. A ano, vše se zrodilo v dramatickém kroužku pod vedením Marcely Nedjalkové v DDM. Jmenovali jsme se SMRŠŤ a scházeli se každý čtvrtek!

Jan Lepšík a Táňa Malíková jako
Ema Bovary v brněnském HaDivadle

Od roku 2014 působíte v HaDivadle, jak jste se dostala právě do tohoto brněnského divadla?

Když jsem po ostravské konzervatoři nastoupila na JAMU v Brně, mým snem bylo si v HaDivadle alespoň zahostovat. A v posledním ročníku, se na nás přišel podívat tehdejší umělecký šéf HaDivadla Marián Amsler a hledal mladé posily do hereckého souboru. A měla jsem štěstí! Nejdříve mi nabídl hostování v Maryši (role Rozára) a poté přišla nabídka na angažmá.

Je to tedy již pátým rokem, jak vnímáte svůj vývoj v HaDivadle? Jaká je Vaše neoblíbenější role?

Když si zrekapituluji těch necelých pět let v divadle, musím přiznat velmi pozitivní vliv na můj rozvoj svým hereckým kolegům, kteří jsou mi společně se současným uměleckým šéfem Ivanem Burajem velkou inspirací. Právě při zkoušení a hraní jeho inscenací cítím velký „herecký růst“ a myslím, že se tato práce odráží i v inscenacích jiných tvůrců, ve kterých působím. Role z Burajových inscenací tak zároveň patří mezi moje neoblíbenější

— nejaktuálnější je postava Taťany v Gorkého Ma-
loměšťácích, ale ráda mám i Soňu ze Strýčka Váni
a další. Obecně se dá říct, že ta oblíbenost čas od
času přeskočí na jinou roli. :-)

**Vidíte svou budoucnost i nadále v divadle, či pře-
mýšlíte o jiných projektech? Pokud se nemýlím,
hrála jste i v několika seriálech a točila pořad pro
děti, plánujete něco obdobného i do budoucna?**

Ona se ta budoucnost odvíjí spíše od toho, jaká
nabídka přijde, než od toho, co si plánuji. Rozhodně
bych ráda ještě zůstala členem HaDivadla a jsem
otevřená dalším projektům i natáčení. Ale nic ne-
plánuji.

**S HaDivadlem účinkujete na festivale Kopřiva
v Kopřivnici již po několikáté, co ve Vás tento fes-
tival vyvolává?**

Na Kopřivě jsme po druhé. Poprvé jsme zde hráli
Maryšu a bylo to velmi příjemné! Proto jsme se do
Kopřivnice těšili i letos. Kolegové samozřejmě vědí,
že odtud pocházím a trošičku si mě dobírají, že prý
se musím předvést před domácím publikem. :-)

**Na festivale účinkujete v inscenaci Doma u Hitle-
rů aneb Historky z Hitlerovic kuchyně, kde máte
roli Evy Braunové. Ačkoli se jedná o komedii, jaké
jste měla pocity, když jste zjistila, že se bude hrát
inscenace o Hitlerovi a dalších osobnostech Třetí
říše?**

Jedná se o velice úspěšnou komedii, která je na
repertoáru přes deset let a pokaždé je vyprodaná.

Jsem v pořadí již pátá Eva Braunová. Původ-
ně roli nazkoušela Jana Plodková a vystřídal se
také Petra Bučková, či Erika Stárková. Takže jsem
toto představení znala velmi dobře z pohledu divá-
ka. Když jsem se dozvěděla, že budu hrát „Evinu“,
vedle úžasného Petra Jeništy, byla jsem nadšená.

A pokud narážíte na kontroverzi zpracování ob-
dobí Třetí říše, tak není tato inscenace jediná, která
se ho dotýká. Kromě Doma u Hitlerů hrajeme také
představení Vyhnání Gerty Schnirch, podle románu
Kateřiny Tučkové. Historická témata mě nijak ne-
vyvádí z míry, naopak jsem ráda, že se tímto způ-
sobem připomínají. Obecně je HaDivadlo známé
především svou náročnou dramaturgií, snažíme se
divákům předkládat spíše progres a experiment.
Není nám lhostejná ani současná politická situace,
či životní prostředí.

Uvidíme Vás na KOPŘIVĚ také v roli diváka?

Bohužel kvůli práci nestihnu nic vidět.

**Jaké přestavení byste divákům letošní KOPŘIVY
doporučila?**

Nic z toho, co letošní Kopřiva nabízí jsem bohu-
žel neviděla, ale kdybych mohla, určitě bych zašla
na divadlo Feste nebo na mé spolužáky Filipa Telle-
ra a Pavola Seriše v inscenaci Čechácci a Čoboláci.

*Taňa Malíková exceluje v roli Prošky
v inscenaci románu Čevengur.*

Čím nás sežehne Kopřiva v pátek?

Studio dell'arte České Budějovice

O zvědavém slůněti aneb jak sloni k chobotu přišli

Katolický dům Kopřivnice, ve 13:30 hod.

Výpravné představení pro děti vzniklo podle bajky R. Kiplinga. Kromě malého slůněte účinkují i další členové jeho africké rodinky – velké loutky sloních rodičů, žirafy, hrocha, krokodýla, opice, pštrosa, papouška a mnoha jiných. Spolu s nimi se ocitneme v Africe a staneme se svědky dlouhé cesty zvědavého slůněte. Jak to ve správné bajce bývá, dočkáme se i ponaučení...

Scénář a režie: S. Kočvarová a S. Malinková

Výprava: H. Hrušková

Hudba: E. Trost

Hrají: Sylva Malinková a Stanislava Kočvarová

Nové divadlo Nitra

Anna Franková

Katolický dům Kopřivnice, v 16:30 hod.

Komorní inscenace na motivy Deníků Anny Frankové v podání mladého slovenského souboru z Nitry. Třináctiletá Anna Franková, která se za války i s rodinou dva roky schovávala v úkrytu jednoho domu v Amsterdamu, si zapisovala, vše, co se s ní a kolem ní událo. Zápisky končí textem, který zaznamenala jen několik dní před tím, než ji a její rodinu našli vojáči. Autoři inscenace vybrali z jednotlivých deníkových záznamů především ty, které se dotýkají snů, běžných starostí a bolestí mladého děvčete, obklopeného nelichotivým prostředím. Do popředí umístili rovinu intimních tajemství a neutuchající touhy po životě v konfrontaci s hrůzami válečného dění, vnímaného zprostředkovaně z utajovaného zázemí.

Dramatizace: Šimon Spišák

Dramaturgie: Veronika Gabčíková

Scéna, kostýmy a loutky: Karel Czech

Režie: Šimon Spišák

Hrají: Lucia Korená, Ivan Martinka j.h.,

Martin Nahálka, Alica Cvečková

Mateusz Nowak

Žertwa / Oběť

Katolický dům Kopřivnice, v 19:00 hod.

Herec, polonista, jazykový pedagog, řečový terapeut. Získal bronzový kříž Za zásluhy v oblasti recitátorství, kultury živého slova a divadla, laureát cen Ministerstva kultury a národního dědictví, Ceny primátora města Lublin a mnoha dalších z festivalů nejen v rodném Polsku, ale také v Kosově, Německu, Mongolsku, či Albánii.

Monodrama *Žertwa* stojí na příběhu člena Armie Krajowe uvězněného na čtyři roky v období stalinových procesů. Inscenace vyslovuje naléhavé otázky: Jak se zpětně dívat na přední aktéry našich dějin, kteří se posléze stali oběťmi režimu? Jak vnímat proměňující se legendu o hrdinech a vinících z hlediska vlastního podílu Poláků na zobrazovaných událostech? Fascinující vhled do složité etapy polských dějin, který přesahuje rámec národního mýtu, je inspirován vzpomínkami Piotra Woźniaka. Využívá rovněž fragmenty z polského eposu *Pan Tadeusz* od Adama Mickiewicze. Virtuózní herectví Mateusze Nowaka střídá patetický a výsměšný tón. Ve svém představení, které stojí pouze na jeho výkonu, udržuje diváka v napjaté pozornosti, mistrně využívá okamžiků zklidnění i vystupňované brutality. Silný příběh. Silné emoce. Silné divadlo.

Režie: Stanisław Miedziwski

Představení v polském jazyce s českými titulky.

Sýkorová — Teller — Sýkora

Svobodné improvizace

Katolický dům Kopřivnice, v 21:20 hod.

Tři herci, improvizátoři a zdravotní klauni improvizují svobodně a bez příprav o svobodě, o tom, jak si svobodu získat a udržet, i o její ztrátě. To vše na přání a zadání diváků, neboť motto svobodných improvizací zní: “Řekni, co chceš vidět a my ti to ukážeme.” Jaruška Sýkorová, Mirek Sýkora a Filip Teller improvizují společně již několik let. Všechny tři spojuje jejich práce zdravotních klaunů a volná noha, na které se pohybují — jako absolventi JAMU i jako hostující herci v Divadle Bolka Polívky a hlavně přátelé.

Kdo bude letos šlehat kopřivami?

Jan Hanák

Římskokatolický kněz, publicista a farář malého venkovského společenství na jižní Hané. Studoval teologii, žurnalistiku a sociologii. Těžiště jeho tvorby spočívá v dokumentu, ale natočil i několik publicistických cyklů většinou v produkci České televize a Českého rozhlasu. Aktuálně připravuje pro Českou televizi třináctidílný dokumentární projekt Zakázaný Bůh. V rozhlasové tvorbě prozatím nejvíc zaujal dokumentem Diptych, spolupracoval rovněž na několika divadelních inscenacích, například Evangelium svatého Lukáše. Na rovinu. s režisérem J. A. Pitínským. Byl rozhlasovým moderátorem, jedním z moderátorů profilových rozhovorů Před půlnocí na ČT24 a v divadle Husa na provázku moderuje debaty Kabinet Havel a Husa Klub.

Luděk Richter

Dramaturg, režisér, scénograf a divadelní teoretik. Od útlého věku spolupracoval se souborem Paraple, pro který napsal nespočet inscenací. Roku 1990 založil divadelní společnost Kejkliř, která se zaměřuje především na divadlo pro děti a mládež, ale hraje také pro smíšené a dospělé publikum. Zájem o divadlo pro děti a vědomí zanedbanosti tohoto oboru jej přivedl s několika dalšími k založení společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež Dobré divadlo dětem, které vydává čtvrtletník o divadle pro děti. Přispívá také do řady časopisů a novin a publikoval řadu knih.

V letošním ročníku bude odborná porota ve složení Jan Hanák, Josef Mlejnek, Luděk Richter a Alice Olmová – Jarnotová vybírat adepty na cenu Za tvůrčí přínos a Za herecký výkon. Publikum rozhodne svým hlasováním v průběhu festivalu o Ceně diváků. Všechny ceny pocházejí z autorské dílny výtvarníka a řezbáře Radka Zdražila. Celým festivalem budou provázet Aleš Juchelka a Vít Raška. A nyní k jednotlivým porotcům.

Josef Mlejnek

Básník, literární a divadelní kritik, překladatel polské a francouzské literatury. Redigoval samizdatové časopisy Střední Evropa a Komunikace. Po listopadu 1989 pracoval jako redaktor v Institutu pro středoevropskou kulturu a politiku, který vydával revue Střední Evropa. Významnou měrou se také podílel na vydávání časopisu Souvislosti. Dále byl redaktorem kulturní rubriky Lidových novin či pracoval v MF Dnes. V současnosti publikuje své kritiky, překlady, poezii průběžně v Revue politika, Proglasu, MF Dnes, v příloze Katolického týdeníku Perspektivy, Divadelních novinách, A2 a dalších.

Alice Olmová – Jarnotová

Po ukončení studia na Divadelní akademii ve Varšavě, nastoupila jako dramaturgyně do Těšínského divadla v Českém Těšíně, dále působila jako vedoucí polského vysílání v regionální televizi TV Local Stonava. Od roku 2000 je pedagogem odborných předmětů na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Spolupracuje také s Ostravskou univerzitou, a od roku 2014 v oboru Kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo i se Slezskou univerzitou v Opavě. Příležitostně spolupracuje s Těšínským divadlem, regionálním tiskem, ostravskou televizí a Českým rozhlasem Vltava. V současné době je také dramaturgyní Slezského divadla Opava.

Jolanda Pilařová, žena mnoha profesí a zkušeností

Jolanda Pilařová se na letošním ročníku Kopřivy podílí na PR. Ve svém životě působila jako organizátor kulturních akcí, pracovala v knihovně Ostravské univerzity, dále působila v kabelové televizi. Stala se tiskovou mluvčí magistrátu Ostravy a také byla mluvčí krajského studia České televize, kde také mimo jiné vedla oddělení Koordinace vysílání a komunikace. Nyní pracuje jako pedagogický asistent.

Letos pracujete na PR festivalu, jaký je Váš vztah ke Kopřivě?

Za celých těch 33 let, jsem poměrně věrným návštěvníkem Kopřivy, i když s menšími přestávkami. Ohromně se mi na KOPŘIVĚ líbí, že se vyvíjí. Kromě divadel, která jsou něčím inspirativní, zajímavá a jiná než na jiných festivalech, se to vždy ještě doplňuje o nějaký filozofický background, který nejen vyčuhuje z dramaturgie, ale ozývá se i v doprovodných programech. Připadá mi, že se na festivalu pořád něco děje, že je zde nabídka pro poměrně širokou diváckou obec. Samozřejmě se potkávají lidé, kteří se znají už celé roky, anebo se naopak teprve poznávají noví a mohou si, ať už názorově, anebo díky divadelním zážitkům, kápnout do noty.

Co Vás zaujalo na letošním programu Kopřivy?

Letos se na festival obzvláště těším, neboť ne vždy se podaří pozvat takovou škálu divadel a hereckých představitelů, a zároveň se trefit jak do vkusu publika, tak mu také nabídnout něco náročnějšího. A já si myslím, že letos se výběr povedl hodně.

Jsem velmi zvědavá na ukrajinskou herečku Elenu Dudych, jak ji přijme publikum. Sama jsem zvědavá, kolik mi z ruštiny, ze které jsem kdysi maturovala, ulpělo v paměti.

Obecně monodrama je náročná záležitost i pro herce samotného, neboť to musí utáhnout sám a musí diváka dostat na svou stranu či vyburcovat k nějaké reakci. A jestliže budeme mít my, jako diváci, jakousi jazykovou nedostatečnost, může to být i pro nás velká výzva...

Co říkáte na doprovodný program, jak se na něj těšíte?

Letos bude Kulatý stůl velmi zajímavý. Těším se na Štefana Hríba, který bude jistě komentovat dění na Slovensku a možná i vzhledem k listopadovému výročí zazní otázka, zda bylo či nebylo dobře, že se naše dva národy rozešly. Jsem zvědavá i na Romana Jocha, protože jeho komentáře jsou někdy hodně provokativní a samozřejmě je-li pořadatelem Katolická beseda, tak je zde vždy i otázka víry. Takže kombinace lidí okolo Kulatého stolu bude určitě podnětná.

Myslíte, že má festival ohlas a je známý i v zahraničí?

Já myslím, že ano. Jednak divadelníci o sobě vědí a za dlouhá léta už bylo na KOPŘIVĚ například mnoho zajímavých polských souborů. Pamatuju si na jedno představení, které čerpalo z řecké mytologie. Bylo to skvělé nejen herecky,

ale i výtvarně, a především s přijetím publika nijak nekolidovala skutečnost, že se vše odehrávalo v jiném jazyce. Mezi námi nebyla žádná bariéra, ani jazyková. Věřím, že tak to funguje i na opačné straně hranice.

Jaký rozměr letos dávají Kopřivě zahraniční divadla?

My, tady na severní Moravě, jsme na takovém předělu, na hranici tří států. A to, jakým způsobem se vzájemně oslovujeme, jak se obohacujeme, docela výrazně oslovuje nebo zaujme. Nejde o to si nijak konkurovat anebo si dokazovat, kdo je kdo, ale spíše se nacházet. Když už

zde padla zmínka o Polsku, tak se například zdá, že oproti nim jsme takoví větší tradicionalisti. Poláci jsou v tomto ohledu mnohem velkorysejší. A myslím, že si toho je vědom i Jiří Cachnín, dramaturg KOPŘIVY. A proto sem zve Poláky. Stejně tak Slováci, ti jsou daleko emotivnější. Komunikují úplně jinak. Vzájemně se provokujeme, doplňujeme. Když bychom to měli poslat směrem k mottu, které by mělo být dominantní, pak otázka svobody, jejího nabývání a ztracení, a vůle ji obhájit, případně neschopnosti si ji podržet, tak v tom případě si myslím, že i ono trojí partnerství si má vzájemně dost co říct.

Kopřivo 2019, zlom vaz!

Tiráž

Redakce: Alice Olmová Vendy Vajtrová,
Michaela Nogolová, Jolanda Pilařová

Grafická úprava a sazba: Ondřej Smolka

Tisk: Kleinwächter holding s.r.o.

Foto: archiv festivalu, fotografie z představení
uveřejněny se souhlasem souborů

Jako bezplatný informační bulletin vydává festival
netradičních divadel Kopřiva.

Informace a aktuality z festivalu najdete na oficiálních stránkách

www.koprivafest.cz

nebo Facebooku

facebook.com/koprivakoprivnice

**Byli jste ve středu,
nebo jste besedu
promeškali?**

Katolická beseda v Kopřivnici KULTURNÍ DŮM KOPŘIVNICE

2019 33. ročník přehlídky netradičních divadel

KOPŘIVA

CESTA OD NESVOBODY KE SVOBODĚ (A ZPĚT?)

DOPROVODNÝ PROGRAM:

KULATÝ STŮL

Středa 24. 4. 18:00 Katolický dům

„Cesta od nesvobody ke svobodě (a zpět?)“

Moderuje Jan Hanák

Panelisté: Roman Joch, Štefan Hrib, Ondřej Krutílek, Pavel Švanda

V rámci doprovodného programu přehlídky Kopřiva 2019 se uskuteční Kulatý stůl. Na téma dané mottem festivalu budou diskutovat spisovatel Pavel Švanda, přední slovenský novinář Štefan Hrib, vysokoškolský pedagog a místopředseda výkonné rady institutu Právý břeh Ondřej Krutílek a politický komentátor a publicista Roman Joch. Při debatě, která obsáhne úvahy nad svobodou, kterou jsme postrádali, v roce 1989 znovu získali a nyní se obáváme její možné ztráty, bude dán prostor i dotazům z publika.

Moderátorem večera bude Jan Hanák, římskokatolický kněz, publicista a průvodce diskusními pořady v Divadle Husa na provázku.

Generální partner: FRÝDA

Partneři: Moravskoslezský kraj, FLEXTON, innogy, PROMET GROUP, KLEINWÄCHTER, Věta Mochů, KOPŘIVNICE, Kamil Mrva, MED, Čas pro seniory, deník, NOVINY, ETE

Pod záštitou 1. náměstka Moravskoslezského kraje Lukáše Curyla Předprodej: IC Kopřivnice - 556 821 600, 774 668 001, ic@koprivnice.cz

Pátek 26. 4. 2019

Studio dell'arte České Budějovice:

**O ZVĚDAVÉM SLŮNĚTI ANEB
JAK SLONI K CHOBOTU PŘIŠLI**

Katolický dům Kopřivnice, 13:30 hod.

Nové divadlo Nitra:

ANNA FRANKOVÁ

Katolický dům Kopřivnice, 16:00 hod.

Mateusz Nowak:

ŻERTWA/OBĚŤ

Katolický dům Kopřivnice, 19:00 hod.

Sýkorová — Teller — Sýkora:

SVOBODNÉ IMPROVIZACE

Katolický dům Kopřivnice, 21:20 hod.

Hudební koncert:

EVAMORE A TAŤÁNA LOMAKO

Katolický dům Kopřivnice, 22:00 hod.

Sobota 27. 4. 2019

Divadlo Drak Hradec Králové:

A DO TŘETICE VŠEHO...
Katolický dům Kopřivnice, 10:30 hod.

Divadlo Feste Brno

DISPLAY OF THE SHAME
Kulturní dům Kopřivnice, 14:30 hod.

Elena Dudych:

**MARGARITA A ABULFAZ
ANEB O ROMEOVI A JULII**
Katolický dům Kopřivnice, 17:00 hod.

HaDivadlo Brno:

DOMA U HITLERŮ
Kulturní dům Kopřivnice, 19:00 hod.

Pavol Seriš a Filip Teller:

ČECHÁČCI A ČOBOLÁČCI
Katolický dům Kopřivnice, 21:15 hod.